

הדוד נרצח והגורל נוקש בדלת

תמי אלוני

זה אחרי שהחלטתי בכל זאת לנסוע לרומא. אחרי הכל, למי זה יעזור אם אני לא אסע? ואני נוסעת רק בגלל מפני שכל השנים חיכיתי להזדמנות הזאת. והבמאי ממש קרע אותי עם הפזוזה, והתמונות והכל. פשוט אין ברירה. החיים צריכים להימשך."

מי שראה השבוע את **תמי אלוני**, הכוכבת הישראלית הידועה ביותר, אחרי האחרות, באולפני **צינה ציטה** וכנ"ל, חולפת בדיונגוף — ידע שמשוה רציני ביותר התרחש. כי לראות את תמי לא מאופרת, לא מסורקת, ולא מבריקה — אפילו בחופשה במולדת הרחוקה — זה סוף העולם. בכדי כך השנים שאני מכירה אותה, זו הפעם הראשונה שזה קרה לי. לראות אותה ככה.

הסיבה, מסתבר, לגמרי לא מצחיקה. זה בגלל הדוד שלה בניריווק, שנרצח ומתי! אל תשאלו.

הכל התחיל במיברק שחמי קיבלה מהמשפחה בניריווק: מגיעים לארץ. קרה אסון!

אל תשאלו. קיבלתי שוק, מדועזעת היפהפיה השחרורת. היא עוד לא ידעה איזה אסון, אבל ליבה ניבא לה צרות. כי יומיים לפני המיברק הזה, היא קיבלה מיברק אחר — מהבמאי האיטלקי **אלברטו פרנקו**. הוא בישר לה שהיא זכתה בתפקיד ראשי בסרט חדש, על צוענייה שמתאהבת בברוקר. הצד ענייה — זאת היא. תמי. תפקיד ראשי ראשון — אחרי שנים של תפקידים קטנים.

ואז, יומיים אחרי שהיא קיבלה את הצ'אנס של חייה — הגיע המיברק מניריווק.

הצרות, כפי שאתם יודעים, באות במשולשים. לא רק בטוטה. ברגע שבטא של תמי שמע את האסון שקרה לבנו בניריווק, הוא נפטר מהתקפת לב. בנס ציונה.

"אני משתגעת", מקוננת תמי, "עכשיו, אם אני אטוס לרומא, כולם יגידו: הדוד שלה מת, והסבא שלה מת, והיא נוסעת לרומא! אבל איך אני יכולה לוותר על ההזדמנות הזאת, שחיי כיתי לה כל השנים?"

ומלבד זה, היא עצובה גם בגלל הדוד עצמו. כי היא אהבה אותו מאוד. "כשהדודה סיפרה לי איך הוא מת, בכיתי. הדוד היה יהלומן, וכשהוא לא בא בערב הביתה, הדודה צילצלה לש" אול מה איתו. ולא היתה תשובה. הם גרים ברחוב אבניו סטריט, ברחוב שדאקלין קנדי גרה, את יודעת. אז הדודה נסעה לחנות. מייד היא נבהלה. הכושי שיושב בכניסה לא היה שם. הדלתות היו פרוצות, והדודה תיכף ראתה את הדוד, והתחילה לצרוח כמו מטורפת. רצחו אותו ושדדו את החנות. בחיי, למה היו צריכים להרוג אותו? למה?"

ועכשיו שבתי נפטר, אני בכלל כבר לא בעולם הזה. התי תכלי עלי, בחייך, תגידו: זאת אני? כבר יומיים אני לא אוי כלת. בקושי ישנה. רק היום העזתי לצאת שוב פעם החוצה.

מנה פלאפל — ויאללה למיטה

אתם יכולים להכין את הממחטות. הזמרת **זהבית קפון**, הלא היא הנוודת מצמד הנוודים, נוסעת לצרפת. והיא נוסעת מפני שנמאס לה.

תשאלו למה נמאס לה? ממה נמאס לה? מה יש שם בניכר שאין כאן במולדת? קודם כל, אם כן, מהגברים הלוקליים. דעתה עליהם לא כל כך מחמיאה. הייתי אומרת.

זה התחיל, לעניות דעתי, מפרשת גיי רושיה **מרני קפון**.

את דני קפון פגשה זהבית כמו באגי דות, אצל רפי גלסון באילת. דני הופיע שם עם עוד בחור כצמד הנוודים, ראה את זהבית. עזב את הבחור שהופיע איתו ור לקח אותה ככתיוזגו לצמד ומאוחר יותר ככתיוזגו לכל הזמן. הם באו בברית הי נישואין כדת משה וישראל. הם היו צעירי רים, אוהבים ומוכשרים והרוויחו הרבה כסף ביחד, הייתה להם דירה מפוארת ומי כוגית כנ"ל וסיפור סינדורה המודרני החל להתגשם במלואו. עד שפתאום הכל התי פוצץ.

הכל קרה בגלל החברה הכי טובה והכי נאמנה שלי, כך זהבית. "אסור להאמין בחברות טובות. הן רעל לחיי נישואין." "זה היה בפורים. אני חליתי ולא יכולתי להופיע. היה לי נורא חבל, כי היו המון הופעות, אז אמרתי לדני שיקים צמד או שלישייה ויפיע. וכאן התחילה השמחה. החברה הטובה הזאת — ושפתיה של זהבית מתעקמות בסרקאזם נוראי — "טיפ לה בי כל הזמן, ואני שמחתי לליכך שיש לי חברה כליכך טובה. איזה טיפשה ארוי רה! רק אחרי כן הבנתי שהיא עשתה כל זאת כדי שלא אחשוך בה. ובאמת לא עלה על דעתי — עד שתפסתי אותם יחד.

הסיבוב השלישי

מבחינה מקצועית, עורך-הדין שלנו הוא לא מפורסם ביותר, למרות שהוא ממשפחה מפורסמת מאוד. משום כך, ספק אם מלבד הקולנוע וכמה חברים, יודע הציבור הרחב כי הוא פתח עכשיו, יחד עם שותף, משרד חדש בתל-אביב. מבחינת הביורגריה שלו, זוהי פתיחת הסיבוב השלישי. כי אם עורך-דינו לא מפורסם כליכך בברז'ה, זה לא אומר שאין לו תחומים אחרים שבהם הוא דווקא כן מפורסם. כמו למשל, ציד החי בתוכו, בתחום זה, הוא ללא ספק על הגובה. לאחר שהוא סיים את שדות הציד של ירושלים וחופה, הוא ירד עתה למטה. הוא אמנם נשוי מלוס שניים, אבל מתי ייחס לנושא בפילוסופיות מסויימת. "הר בה אין לי מה לחפסי", הוא מושך כתף אדישה. "אשתי כבר תפסה אותי פעם עם חתיכה במיטה, אז הרבה סודות כבר אין לי."

חבריו למקצוע מושכים כתף באדי שות דומה. הם כבר השלימו עם העובי דה שהבחור מתעניין יותר בצד האנטו-מי של הקליניקות, מאשר בצדדים הי לגליים יותר. התוצאה, כמובן, מתבטאת גם בהופעותיו בבית-המשפט, שאינן רצוי פות הצלחות. כליכך אינן רצופות, למען האמת, שהוא אף פוטר ממקום עבודתו האחרון. זאת הסיבה שהוא החליט עכ שיו ללכת להיות עצמאי. "כשבאמצע העבודה תקרוץ לו מיטה חמה, הוא יו כל לרוץ בשקט, בלי חשש לפיטוריו", הסביר חבר טוב.

וגם זה חשוב. קשה לבלות בנוחיות במיטה חמה, כשאי-שם מחכה בוס עצי בני.

ארץ אני פוחדת מהשכנים. כל אחד יודע מה שמתבלש בעמטבה של השני. האנשים רכלנים ומגעילים."

אז זהו. ובניתים היא מופיעה ערב ערב במקום שלא כליכך מוצאחן בעיניה. אבל היא מרויחה שם לא רע. ואחרי שייגמר החווה, היא תיסע לצרפת. אבל לפני כן היא רוצה לדוש קצת בנושא הגברים והנשים הישראלים. וכמו שאמרתי, משהו לא כל כך טוב.

אז הישראלית: "היא לא סקסית בכלל, לדעתי. לא יור דעת להתלבש. הטעם שלה הוא סקורר, חיקוי זול לאופנה אירופאית. אני עצמי מתלבשת רק בבגדים שאני מביאה מפריז. אני אשה עצמאית שלא תלויה בגבר, בני גוד לאשה הישראלית. אני אמנם חיה עם הציבור, אבל לא מתחשבת בו."

כך. ואילו הגבר הישראלי:

"הישראלי יוצא עם אשה פעם אחת. מוזמן אותה לסרט. ובמחיר הי 4 לירות כרטיס, חושב שקנה לו גם כרטיס כניסה למיטה. כמו שאומרים, הגבר הצרפתי אר כל לאט ובעדינות, עם סכין ומזלג. והישי ראלי ניגש לאכול ישר עם הידיים. הישי ראלי יוצא עם בחורה — וחושב שהיא כבר חייבת לו. מתאים לו מאוד הסיפור על זה שהוא גומר מהר כדי להספיק לספר לחברה. הוא יודע להשוויץ ולספר על היכולת העצומה שלו — כשבצעם הוא אפס גדול במיטה. הישראלים הם מאוד סקי סיים, אבל לא יודעים לנצל זאת. אולי יש להם נסיון — אבל אין להם טכניקה. לעומת זאת הצרפתים עדינים, נימוסיים. היחסים הם פים, אינטימיים וסגורים. הצרפתי לא מדבר כמעט, אבל עושה הרבה, וטוב. הישראלי קמצן מאוד, מוזמן את הבחורה לפלאפל ואחר כך, יאללה, למיטה."

נו. בתנאים כאלה, לא פלא שהיא בור רחת מהארץ. מי אוהב להיכנס למיטה על בטן מלאה פלאפל?

"אחר כך נודע לי שהם גם היו בלונדי דון ביחד. ואני לא ידעתי כלום. התגרשנו, הוא נתן לי חצי מהרכוש שלנו. וכל אחד הלך לדרכו."

ומאז קיבלה דיעה שלילית מאוד על גברי ישראל.

"בארץ צריך לשלם מסמיטה. בחו"ל מספיק הכישרון, כאן לא. צריך להיכנס למיטה עם אמרגנים, מפיקים, ואנשי תקי ליטים, כדי להצליח. אני יכולה למסור הרבה שמות — אבל אני לא רוצה לקלי קל את המעט שעוד נשאר לי מהקריירה כאן בארץ. אמרגנים ור מפיקים הציעו לי הצעות שאינן משתמעות לשתי פנים. אם את רוצה להצליח — בואי איתי למיטה!"

"אבל אני לא מוכנה לזה. אני נכנסת למיטה עם גבר רק כשאני רוצה אותה. אני לא מוכרת את הגוף שלי בשביל קריירה, ולא אקריב בשבילה יותר מאשר כישרון. זו אחת הסיבות שאני נוסעת ככאן. הופעתי באולפן פיה בפריז וזה היה טוב, והם הזמינו אותי שוב, וחברת התקליטים של ברקליי רוצה להוציא לי תקליט. וחייך מזה, יש לי שם גבר שאני רוצה אותו ואני מתכוונת לגור איתו שם. בלי רכילות. אני כבר לא מאמינה בניי שואין, רק בלחיות בי יחד. כך, אם קורה משי אפשר להיפרד בלי רעש וטקסים. כאן בי

זהבית וירידים (טוני הקמן וצביקה הגרזי)